

til Anvendelse ogsaa i det øvrige Rige, og paalagt Fiskeritilshynet at skrive ind mod Enhver, der antræffes i Brugten af herimod stridende Fiskegarn, finde vi undertegnede Fiskere Anledning til at udtale Følgende: Vi kunne ikke indse Nødvendigheden af ovennævnte Paabud eller overhovedet af det i Regjeringsforslaget indeholdte Forbud mod Brugten af andre end de særlig tilladte Fiskeredstaber. Siden Indførelsen af Haandvaad er den Fiskeribefolkning, som søger sit Erhverv i de Farvande, der ligge os nærmest, fra en ringe Begyndelse været til et forholdsvis stort Antal, der stadig stiger. For omtrent 12 Aar siden fiskeedes her kun med 4 Haandvaad, medens her nu i de samme Farvande fiskes med mindst 30 Haandvaad. Naaget denne store Forøgelse i Fiskernes og Redstaberens Antal mærkes der ingen Formindskelse i Fiskebestanden, tværtimod er der f. Ex. i Aar blevet fisket hos enhver Entelt maaste den største Masse, som nogensinde er fisket her. Hvis nu Skjældene for Mastestørrelsen for Fiskeriet i Limfjorden skal blive gjældende her, vil hele dette blomstrende Fiskeri blive lagt øde med eet Slag og mangen Mand blive komplet ruineret ved, at de Penge, han har sat i Redstaber, gaar tabt. Ingen af de for Limfjorden gjældende Skjælde kunne bruges af os, da der ikke findes store Fiske her. Blive vi forpligtede til at bruge disse, ville vi Intet kunne fiske, da Bestemmelserne ramme alt det Fiskeri, som drives her i disse Farvande. Og vi tilføie, at Fiskene ikke her har været større, end de nu ere, at vi ikke har mærket nogen Forandring i Henseende til Kvaliteten. Vi Undertegnede leve udelukkende af Fiskeriet, saa det vil ses, at det ikke er nogen ubetydelig Indtægt. Hvis Limfjords-Skjældene blive gjældende, ere vi med det Samme gjorte brodløse. Derfor andrage vi det ærede Folkething om, at det vil lægge al sin Indflydelse paa at faae de for vort Erhverv ødelæggende Bestemmelser i Indenrigsministeriets Cirkulære af 10de November 1884 ophævede. Disse Bestemmelser ville ikke faae den mindste Indflydelse paa Fiskenes Forøgelse, men ville kun tilintetgjøre en i Udvikling værende vigtig Næring." (Sfr. Tillæg B. Sp. 579.)

5. Fra 38 Fiskere i Kolding om samme Gjenstand. (Indbragt den 13de Januar 1885 af Folkethingsmanden for Veile Amts 2den Valgfreds, Berg.)

Andragendet er saalydende:

"Under 7de f. M. androge vi undertegnede Fiskere i og ved Kolding hos det høie Indenrigsministerium om en Udsættelse med Ophylselsen af det ved Ministeriets Cirkulære af 10de November f. M. meddelte Paalæg om for Fremtiden kun at benytte Fiskegarn med den i Cirkulæret nærmere angivne Mastevidde.

Paa dette Andragende have vi imidlertid modtaget det hermedfølgende Afslag.

Da vi ville blive brodløse, saafremt vi ikke nu længere maa benytte de af os hidtil brugte Vaad, idet vi ikke have Garn med tilstrækkelig Mastevidde, ligesom vore Vaad da ogsaa blive værdiløse, hvorved vi lide et saadant Tab, at Flere af os desværre umuligt kan bære det, saa tillade vi os at henvende os til det høie Folkething med Andragende om gunstigt at forhjælpe os til den for os saa nødvendige Udsættelse med Paalæggets Skrafftræden".

Det i Andragendet omtalte Afslag fra Indenrigsministeriet er følgende:

"Indenrigsministeriet har under 22de ds. tilstrevet Veile Amt saaledes:

3 Anledning af det med Hr. Amtmandens Erklæring af 11te d. M. hertil indkomne Andragende, hvori P. Christensen med flere andre Fiskere i og ved Kolding have anholdt om vedvarende indtil den 1ste April 1886 at maatte benytte de af dem hidtil brugte Sildevaad, naaget de ikke have den lovbefalede Mastevidde, skulde man tjenstlig melde til behagelig Efterretning og videre fornøden Beskjendtgjørelse, at det Ansigte ikke har kunnet bevilges, men at det maa have sit Forblivende ved den i Ministeriets Cirkulære af 10de f. M. truffne Bestemmelse, hvorefter Fiskeritilshynet, naar det til Foraa ret tiltræder sit Loag, vil blive instrueret om at skrive ind mod Brugten af Fiskegarn med for ringe Mastevidde". (Sfr. Tillæg B. Sp. 581.)